

по быхъ платили за твърдоглавство-то си, безъ да принесѣтъ ни наймалкъ облагъ на дѣте-то си. А пакъ здравы и ягкы жены, които естествено сѣ кроткы на даже и веселы, които имѣтъ грѣды, добръ устроены, на и обстоятелства-та имъ прилѣгать, такыва жены имѣтъ святъ длѣжностъ да си доятъ самы дѣтца-та. Та то си е докрай естественна потрѣба майка-та, която зачнѣла и носила дѣте-то и, доклѣ да го роди, крѣпила го, да си го храни и понататкъ еще, и това трѣбува да стори и зарадъ дѣте-то си и зарадъ само себе. Посгодинъ хранѣ за дѣте нѣма отъ хранѣ-тъ изъ майчины-ты грѣды, изъ грѣды-ты на онѣхъ, у чѣхъто жтробѣ е то нарасло. Еднакво-то естество у майкѣ-тъ и у дѣте-то, то е онова тайно нѣ ягко споило, което и откакъ ся роди дѣте-то споява го съ майчины-ты му грѣды. Природа-та чюдно е потвърдила това: тя е направила майчино-то млѣко въ прѣвы-ты дни по рожбѣ-тъ инакво, слѣдъ нѣколко седмицы пакъ инакво, а слѣдъ мѣсяцы пакъ инакво, нѣ всякога такъво, какво-то трѣбува на дѣте-то, спротивъ колкото то расте и колкото му наягква стомахъ-тъ. За това всяка майка, която, само ако ѣ ся може, не си дои дѣте-то сама, ще му бере грѣха, зачтото тя докарва и на себе и на дѣте-то си тяжкы мѣкы и завръга на погыбель живота и здравіе-то му. Тяжко си на онѣхъ майкѣ, която си жѣли мѣкѣ-тъ и труда около подаяніе-то, която не ся сѣща, че напѣлно ѣ е наплатено, кога глѣда какъ ѣ ламти чѣдо-то на нейны-ты грѣды, какъ на тѣхъ то явно расте и цѣвти, какъ ѣ ся хыли и усмива задоволено и весело и какъ съ рѣчицы-ты си глади и гали извора на